

► 12 Marzo, 2022

Part vaginal després de dues cesàries, una opció viable

L'Hospital de Sant Pau és un dels primers centres de l'Estat amb un protocol per oferir aquesta possibilitat a les seves pacients

GETTY

Esther Escolán _ El 9 de gener, la Mònica i el Joan donaven la benvinguda a la seva tercera filla a l'Hospital de Sant Pau. L'Aina venia al món per part vaginal, tal com desitjaven els pares, després de les cesàries que havien permès l'arribada dels seus dos germans grans. Ho feia desafiant els protocols hospitalaris que determinen que, després de dues cesàries prèvies, no hi ha més opció que passar per una tercera. Els seus primers dos parts van acabar en cesària per patiment fetal i perquè el nadó venia de cara, respectivament.

Quan pensaven en l'arribada de l'Aina, van començar a investigar si hi havia altres opcions. "En els dos primers parts se'ns va donar tot fet, no vam poder decidir. Aquest cop volíem que algú ens pogués valorar, que ens expliqués els riscos i almenys tenir l'oportunitat de fer un part vaginal", expliquen. "Sabíem que l'opció de la cesària ja la teníem. Què hi per-

diem per intentar informar-nos adequadament?", diuen. Així va ser com van decidir no parir al seu hospital de referència, sinó a Sant Pau, on van trobar respostes als seus neguits.

SOVINT ÉS FACTIBLE

Fins fa poc es creia que el risc de complicacions en un part vaginal era molt més alt en dones que ja havien passat per dues cesàries prèvies. El risc que més s'adduïa, tenint en compte que l'úter ja tenia dues cicatrius, era el de ruptura uterina, però avui, en paraules de la doctora Elisa Llorba, directora del servei d'obstetrícia i ginecologia del centre, que cita l'evidència científica, "el risc d'intentar un part vaginal és molt similar amb una o amb dues cesàries prèvies". De fet, apunta, "el risc de ruptura uterina se situa entre l'1% i el 3%".

De fet, des de Sant Pau apunten que parir de manera vaginal després

de dues cesàries és una opció factible en el 70% dels casos, sempre que es compleixin, evidentment, una sèrie de requisits. "El primer, que la dona realment vulgui un part vaginal", afirma Llorba. També, que les cesàries anteriors fossin causades més per problemes fetals que no materns i que l'úter estigui bé, cosa que es pot comprovar amb una ecografia. "Si el gruix de l'úter a la zona de les cicatrius anteriors és normal entre les setmanes 35 i 37 de gestació, la pacient aquest cop podrà parir vaginalment", destaca Llorba, que també apunta que "és recomanable que entre la darrera cesària i el nou part hagin passat almenys 18 mesos".

EMPODERAR LES DONES

Tots aquests requisits són els que recull el nou protocol que Sant Pau ofereix des de fa sis mesos a les seves pacients. Abans, tanmateix, "a les pacients que ho demanaven explicita-

ment perquè estaven més informades sobre parts naturals i respectats els oferíem la possibilitat de fer part vaginal després de dues cesàries", apunta Llorba. La diferència és que ara és el mateix equip d'obstetrícia i ginecologia qui ho posa al seu abast de manera proactiva. "En cas d'haver-hi dues cesàries prèvies, la tònic general és proposar directament fer-ne una altra, apel·lant als riscos en cas de no fer-la. Per això és tan important informar i empoderar les dones, fer-los passar la por", subratlla la ginecòloga, que apunta que un dels altres grans problemes és "que molts professionals no familiaritzats amb el part respectat desconeixen que aquesta pràctica és viable". D'altres, prossegueix, "deixen en mans de la mare la responsabilitat de parir vaginalment després de dues cesàries". Davant de la negativa de poder fer un part vaginal després de dues cesàries en el si del sistema sanitari, puntualitza Llorba, "hi ha dones que s'han plantejat fins i tot parir a casa".

A Sant Pau, la Mònica i el Joan van trobar les respostes que tant necessitaven: "Des del primer moment ens vam sentir molt acompanyats i, sobretot, informats". En moments de tanta transcendència com un embaràs, les dones necessiten sentir-se sobretot escoltades, i aquí és precisament on posa més èmfasi el nou protocol del servei de ginecologia i obstetrícia. "Cal prendre's el temps suficient per escoltar la pacient i respondre als seus dubtes, fer-li les proves adients i valorar les opcions en funció de la situació. De vegades determinem que no és possible, però almenys ho haurem intentat i la dona sentirà que hem fet tot el possible", insisteix Llorba. Amb la màxima de recomanar però no imposar, també pot passar que encara que no l'hi recomanin, una dona vulgui intentar un part vaginal: en aquest cas, se li donarà l'opció. "Això sí -puntualitza la responsable del servei-, en el moment en què es posi en perill la seva salut o la del nadó o la cosa no acaba de funcionar, en parlarem, però

caldrà que intervinguem. L'important és que la dona no se senti en cap moment menystinguda”.

RECUPERACIÓ MÉS RÀPIDA

Durant aquests últims sis mesos, de les 23 pacients que havien de tenir el seu tercer fill a l'Hospital de Sant Pau i ja havien tingut dues cesàries prèvies, només cinc van interessar-se per un part vaginal. D'aquestes cinc, dues complien els requisits i han vist com, entre altres avantatges, la recuperació ha sigut molt més ràpida. Cal tenir en compte que en termes generals un part vaginal és més favorable que una cesària. Primer, perquè s'evita la cirurgia, l'hospitalització és més curta, la recuperació de la mare i el fill és molt més ràpida i s'eviten possibles complicacions en futures gestacions. I després, tal com descriu Llurba, perquè “tot i que les cesàries no tenen per què anar malament, impliquen un risc per a la mare 10 cops més gran que un part vaginal”.

El 9 de Mònica don benvenuto al tercer fill un part vaginal

En aquest sentit, la Mònica va quedar gratament sorpresa quan quatre hores després del part ja podia dutxar-se sola i al cap de 36 hores ja marxaven cap a casa. Al marge d'aquests dos fets, esmenta com les principals diferències respecte a les seves dues cesàries “la possibilitat d'agafar la nena als braços sense patir un dolor terrible, una cosa tan important per crear el primer vincle, poder-te incorporar per donar-li el pit tranquil·lament, anar al lavabo i no haver de portar sonda, caminar amb certa normalitat just després de parir...”. Tot ha sortit tan rodat que la Mònica no dubtaria a repetir l'experiència en cas que amb el seu marit s'animesin a tenir un quart fill. “Estem molt agraïts pel tracte rebut per part de tot l'equip, pel suport i la confiança que ens han transmès”, conclouen els pares de l'Aina.